

גנום

ח וְעַתָּה בְּנֵי שְׁמֻעַ בְּקָלִי לְאַשְׁר אֲנִי מִצְוָה אֶתְךָ: לְדִגָּא אֶל-הַזָּן
וְקָחָלִי מִשְׁמָן שְׂנִי גְּדוּלִי עַזְרָם טְבִים וְאַעֲשָׂה אֶתְם מַטְعָמִים לְאַבְרָהָם
, בְּאַשְׁר אַהֲבָה: וְהַבָּאת לְאַבְרָהָם וְאַכְלֵ בְּעֵבֶר אֲשֶׁר יָבֹרֶךְ לְפָנֵי מֹתוֹן:
וְאַתְּ אֶתְּנָא
וְאַתְּ אֶתְּנָא

10

לְזִקְנָת
בְּנֵי
לְזִקְנָת

סימני הסדר:

2

וַיָּקֹרֶא יְחִזְקֵאל וַיֹּאמֶר לוֹ לֵאמֹר תִּתְהַלֵּךְ אֲשֶׁר מִבְּנֹות בְּגֹעֵן: קֹומֶת כָּל
פְּרִזְנָה אֶרְטָם בְּקִדְמָה בְּתוּאֵל אֶבֶן אֶתְמָה נַחַלְגָּה מִשְׁמָר אֲשֶׁר מִבְּנֹות לְבִן אֶחָד
כָּאַפְּגָן וְאֶל שְׂדֵי יְבֻרָה אֶתְמָה וַיֹּאמֶר יְרִיכָּב וַיָּתִימָה לְקַטֵּל עֲקִים:
וְאֶל גַּדְעָן

וישנו אחו ולא כל דרכו לשלט: ושתנו אחיו ונראו אחיו כי־הוו אחים מכל־אחים ועשה לו בתרת פסחים: וראו אחיו כי־הוו אהב אחים מכל־אחים ושראל אהב את־יוסך מליכתו כי־קוויזאנים והוא לו:

כג כבמו **ברפם** ו**ומכלת** (הפטר ה 1) וכמו **במג'ת פקיס** (אמור ל' ב-
פמיים. נesson כל' מלה (פנ' י),
ו-
כג' י) **לממל** ו**ותמןנו**.

3'2N

מגביה את הקуורה עם המצאות ומתחילה לומר את הגדה בשמחה ובקול רם
 וכל המרבה בספר ביציאת מצרים היריז זה משוכת.
 תרני מוקם ומוזמן לקיט תמצאה בספר ביציאת מצרים לשם יוזוב
 קודשא בריך הוא ושכניתה על ידי היהוא טמיד ונעלם
 בשם כל ישראל; נאכל,

15

**בְּרוּךְ אֱתָה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר פָּעַלְנוּ וְגַם אֶת אָבוֹתֵינוּ מִמְּצָנִים,
וְהִגְעַנוּ לְלִילָה מִזָּה לְאַכְלָ בָּן מֵחָה וּמַרְורָה
בֶּן ייְ אֱלֹהֵינוּ נָאַלְהֵי אָבוֹתֵינוּ
וְגַעֲנוּ לְמוֹעֵדים וּלְרָגִלים אֲסָרִים
הַפְּאִים לְקָרְבָּנוּ לְשָׁלוֹם,
שְׁמָחִים בְּבָנָנוּ עִירָךְ וְשָׁלִים
בָּעֵדֶת**

וְנַאכְלֵ שָׂם מִן הַבְּחִים וּמִן הַפְּסִיחִים
אֲשֶׁר יָגַע דָּקָם עַל קַיִר מִזְבֵּחַ לְרוֹצֹן,
וְנוֹדֵחַ לְקַשְׁר תְּקַשׁ עַל פָּאַלְתָּנוֹ
וְעַל פְּדוּת בְּשָׁנָה.

ל' ט

הַגִּיעַ רְגִיל יֹם תְּמִימָה וְקֶרֶא ?בְּצָקָק לְעֵשֶׂו
 נֶגֶד הַגְּדוֹל וְאַמְּרָר לֹ, בְּגַן, זוֹ חַלְלוֹתָה בְּלֹ כְּעֵדָם בְּלוֹ אֲוֹמְרִים
 וְכַלְלָה, וְאוֹצְרוֹת טְלִיבִים גְּזַחַתִים בְּזָהָה בְּלִיחָה צָלָה לִי
 טְעַמְּנִית, עַד שְׁאַגְּנִי בְּעַזְדִּי אַבְרָהָם, וּרוּם - תְּקִידָשׁ מְשִׁיבָרָה
 אֲוֹמְרָת, אַל-תְּלִטְמָם אֶת-לְחָם בְּעַזְנִי (מש' כי ג). שְׁלֵךְ לְהַבְּרִיא
 תְּחַשֵּׁב שָׁם. אַמְּרָה דָּרְכָה לְיעַקָּב, בְּגַן, הַשִּׁיקָה תְּהִיה אֲוֹרֶות
 לְלִים גְּנַבְתִּים בָּה, הַשְׁלִוּזִים אֲוֹרֶם שִׁירָה, שְׁלָלָה בְּזָהָה
 תְּמִידִים בְּנִין לְהַאֲלִיל מִיד שְׁעַפְדָּה, הַלִּילָה בְּזָהָה עֲתִידִין לְמַר
 שִׁירָה, עַשְׂה מְתַפעִים לְאַנְיָה, עַד שְׁהָרָא בְּעַזְנָיו יְרַחְמֵה.

סימני הסדר:

מִנְאָד. רַחֲצָה. מֹצְיאָה. מִצְחָה,
מִדּוֹד. כּוֹרֶד. שְׁלֵיחָן עֲוֹדָה.
צְפּוֹן. בְּרָדָה. חִילָל. גְּנַעַתָּה.

3 133

אלגנט כופות . וכך הדריכנו לךוני גלאלה קהנומרים בוגנות מונלייט ואלהליי אלכמס ובלמיו אלכמס גומליי אלכמס ולקחתי אלכמס צפראט וארל : **אלה**

ו אמר לאברהם
דעת תולע כייגר יתיה ורעה הארץ לא לחתם ואבדות ועבידת
אתם ארבע מאות שנה: וגם את הטע אשען עבדו לנו אנט ואחריו
רו יצאו ברוך גודול:

אָרֶבֶע כְּוֹפֹת, קְלֵקָה כְּנֶגֶד א'
כְּוֹפֹת נַגְמָלוּ צְפָקוֹק וְהִכְוָק פְּלָעָה
צְלִי וְנוֹי וְלְגַעַשׂ צְלָמָת הַמְזָוָן:

כ בירען בידן כמשפט הראשון אשר היה משקהו: **אלה ריג** שלשות מים ית' פרעה אתי'ראשן ותשיבת על' בנג' ונחת כוס.
ו' אמר לו זופף זה פתרנו שלשות השיטים שלשה ימים הם: בעוד ז' יי' הענבים וואשעת אחם אל' כוס פרעה ונתן את' היכוס על' כף פרעה:

ויספר שריהנשכים אתי-חלמו ליוسف נזemer לו ט
טומו לתונו: ובגבעו שלשה שרים ובהיא כפלהת עתלה י

8

ג' שמקשין הראשונים י' למה לא תקנו ברכה שציינו בספר ביציאת מצרים, ויש מתרעוץ שנקבל בברכת דasher גאלנו, ואינו מובן לכאורה ולמה אין מברכין עוכר לשינויו קודם שמתחילה נספר ההגדה. ויל' דאיתא בפרק ע"פ [קט"ז ע"ב] מתחילה בגנות ומסים בשבח עבדים הינו מתחלה ע"ז היו אבותינו וכו'. והנה כמו שהיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא מאממים, כמו כן חיב אדם לראות עצמו כאלו הוא הי' מעע"ז ועכשו קרבו המקום לעובדתו, והיום בלילה התחיל לעבד השם בתחילה במצוות הנחוגות אותו לילה. והנה מצינו בטלית גרים שבברכין לאחר טבילה, מפני שקדום טבילה אין יכול לומר וצינו ה' ע"ב, ה' קודם ספרו י'ם אינו יכול לומר וצינו אז הוא נכל בברכת אשר גאלנו.

מחר ט"ו
מ"ג,

יא' חזירות מצוה מדררי טפחים ובר [ט] ליטיט שהוא עובדין בטנאים. וביצד עישין אותן לוקחן חטרים או [י] גרגירות או צטוקין וכיווץ בתן ודודטן אותן ונוחנן: להבן חומץ ומתבלן אוחן בתבלין כטו טט בתבן וסבאיין אותה על השלחן בליל הפסח: **אנם ג' ג' תען רסואן**

היללה הזה מכל הלילות

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה,
היללה זהה כלו מצה.
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ידקות
היללה זהה (כלו) מדור.
שבכל הלילות אין אנו מטבחין אפילו פעם
אתה היללה זהה שתי פעמים.
שבכל הלילות אנו אוכלין בין ישבעין ובין
מקבעין, היללה זהה כלו משני. **ה' ג' ג' ג' ג'**

עבדים הינו לפרקעה במצרים. ויזיאנו י' אליהנו
משם ביד תקקה ובזרע בטניה. ואלו לא הוציא הקדוש
ברוך הוא את אבותינו ממצרים. הרי אני ובניו והני בינוי,
משעבדים הינו לפרקעה במצרים. ואלו כלנו חכמים,
כלנו בניו, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה
עלינו בספר ביציאת מצרים, וכל הפרבה בספר ביציאת

מצרים בר' זה משפט. **ה' ג' ג'**

ונתקומת גנויים מפלך געוזה
מרופת כפירות פנימה לנכמת ידרלא
כפייל הפלרים (ה) מחת הפתוח
טולריך כפלם לרמען האקליה חנטה
הנרכוי הצלחה כטמל הנו אל גנט
לנו ופקדים על טט טקרד ה'ג'ס

הא לחמא ענייא

די אכלו אבחתנא בארעא דמצרים.

כל דבקין ייתי ויכול

כל דאריך ייתי ויפסה.

השיטה ה'א. לשנה הבאה בארעא דישראל.

השיטה עבדי. לשנה הבאה בני חורין;

. **ה' ג' ג'**

ג'לה קדשה מעונן. על שאכלנו חמץ בפסח דנתי' נלחת
עוני. דבר אחר על שאכלו שטוטן של עני כרכיב
באם איש עני הוא. דבר אחר מעוני על שעטן. שבר שכיר שנארך
סלא תעשוק שכיר עני ואגון, דבר אחר על שעלו מתחנת עוני

א' מצות עשה של תורה לטפל בניטים ומפלאות
שנעשו לאבותינו בטנירים בלילה חמשה עשר
בניטן שנאטריך ובור את הדום וזה אשר יצאתם ממצרים
כמו שנאמר צבור את יום השבת. וממן שבלי חמשה

עשרה תלמוד לומר והגדת לבן בז' בחשוון שיט מצה. ומרוד מונחים לפניך. ואוק על כי שאון לו
בן. אפללו חכמים גדולים חביבים לספר ביציאת מצרים וכל המאריך בדברים. שארעו וטהו והרוח המשותה: ב' מנוחה
להודיע לבנים ואפללו לא שאלו שנאמר והגדת לבן. לפי דעתו של בן אבוי מלמדו. כיצד אם היה קטן או טפש אומר לו
בני כלנו. דיתנו עבדים כמו שפה זה או כמו עבד זה במצרים ובלילה זהה פדה אותנו הקב"ה וויציאנו לחירות. ואם היה
הבן גדול וחכם פרדי' מה שארע לנו במצרים ונמים שנעשה לנו עץ מטה רבינו הכל לפי דעתו של בן:

ברוך שומר הבטחתנו לישראל

ברוך הוא

שָׁהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקָּץ לְעַשּׂוֹת. כִּי מֵשָׁאָמֵר
לְאָבָרָם אֲבִינוּ בְּבִרְיתֵינוּ בֵּין הַבָּתָרִים. שָׁנָאָמָר. וַיֹּאמֶר
לְאָבָרָם יְדֹעַ תְּדֹעַ כִּי-גָדָר יְהִיא זְרוּחַ בָּארַץ לֹא לְהָם.
וְעַבְדָּוּ וְעַנוּ אֶתְּנָתָרָם אֶרְבֻּעַ מְאוֹת שָׁנָה, וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר
יַעֲבֹדוּ דָּן אֶנְגָּי, וְאַחֲרֵי כֵּן יִצְאָו בְּרַכָּשׁ גָּדוֹל.

(ס' 24)

כסה המוצאות בגין האcosa בידו ויאמר

וְהִיא שָׁעַמְדָה לְאָבוֹתֵינוּ וְלָנוּ.
שָׁלָא אָחָד בְּלִבְדֵּן עָמַד עַלְיוֹנוֹ לְבִלְוֹתֵינוּ.
אֶלָּא שָׁבֵל דָּוָר וְדָוָר עַמְּדִים עַלְיוֹנוֹ לְבִלְוֹתֵינוּ.
וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא פָּאַילְנוּ מִידָּטָן;

(ס' 25)

ט

מניח את החוסן וחורר ומגלה את המפות

צָא ולמד. מה בקש **לְבִן הָאֱרָמִי** לערשות ליעקב אבינו.
שפְרָעָה לֹא גָּוָר אֶלָּא עַל הַצְּדִיקִים וּלְבִן בְּקָשׁ לְעַזְוֹר אֶת
הַכָּל שָׁנָאָמָר, אֲרָמִי אָבֵד אָבֵי וְיַדְרֵב מִצְרָיָה וַיָּרֶשׁ שֵׁם
בְּמִתְּמִיטָה וְיִהְיֶה שָׁם לְגֹוי גָּדוֹל אַצְוֹם וְרָב;

(ס' 26)

ט

וַיַּדַּר מִצְרָיָה אָנוֹס עַל פִּי הַדָּבָר, וַיָּגַר שֵׁם מִלְמָד שֶׁלָּא
בָּרְדָּעָבָב אֲבִינוּ להַשְׁתַּקְעַ בְּמִצְרָיָם אֶלָּא לְגֹור שֵׁם, שָׁנָאָמָר
וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרָעָה לְגֹור בָּאָרֶץ בְּאָנוּ בַּי אֵין מִרְעָה לְצַאן
אֲשֶׁר לְעַבְרִיךְ בַּי כִּכְרָבָב בָּאָרֶץ בְּגַנְעָן וְעַתָּה יִשְׁבּוּ נָא
עַבְרִיךְ בָּאָרֶץ גָּשָׁן;

(ס' 27)

ט

בְּמִתְּמִיטָה מַעַט - **כַּמָּה שָׁנָאָמָר:**
בְּשָׁבָעִים גָּפָשׁ יַרְדוּ אָבוֹתֵיכֶם מִצְרָיָה,
וְעַתָּה שָׁמָךְ יִאַלְקַעַן כְּכֹזְבָּי הַשָּׁמִים לִרְבָּן.

ט

(ס' 28)

ט

הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרָיָה יָצָא יָרְלוֹ מִלְבָד נְשִׁי בְּנֵי-יַעֲקֹב בְּלִי-גְּפָשׁ
כִּי שְׁלִימָוָן וְשָׁשָׁן: וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר-יָדַלְוּ בְּמִצְרָיָם גָּפָשׁ שְׁנָים בְּלִי-גְּפָשׁ
לְבִתְּיַעֲקֹב חַבָּאָה מִצְרָיָה שְׁבָעִים:

(ס' 29)

ט

וְהַלְּעֵם עַלְיָה מִן הַיְמִינָה לְעַשְׂרָה לְתַחְתַּת הַרְאָשָׁון
כִּי-וְיַחַנְנוּ בְגָלְגָל בְּקָאָה מִזְרָחָ וּרְיחָוָן; אֶת שְׁתִּים שְׁעָרָה הַאֲבָנִים הַאֲלָהָה
כִּי אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִן הַתְּרוּגָן תְּקִים וְהַשְׁעֵג בְּגָלְגָל:

ט

וַיֹּאמֶר יְהֹהֶל אֶל-יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גָּלוּתִי אֶת-יִחְרָפָת מִצְרָיָם מַעְלִיכֶם
וְיִקְרָא שֵׁם הַמִּזְרָקָם הַהוּא גָּלְגָל עַד הַיּוֹם וְהַהָּה: וְיַחַנְנוּ בְגָלְגָל
בְּגָלְגָל וְנִשְׁׁעֲנוּ אֶת-הַהֲפָסָחָה בְּאֶרְבָּעָה עַשֶּׁר יוֹם לְתַחְתַּשׁ בְּעָרֶב
בְּעַרְבּוֹת וּרְיחָוָן:

ט

(ס' 30) ט

מַעַשְׁה ברבי אליעזר ורבו יהושע ורבו אלעזר בן
שריה ורב עקיבא ורב טרפון שהיו מוסלמים בגני-ברק וכיו
מספרים ביציאת מצרים כל אחד הלילה עד שבעה
תלמידיהם ואמרו להם, רבותינו הגיע זמן קריית שמע של
שחרית.

(ס' 31)

ט

אַמְלָא רבי אליעזר בן-שרה, תרי אני בגין שביעים שניה
ולא נגינוי שתאמר יציאת מצערת דليلות, עד שדרשה
בנ-זומא, שנאמר לפניו תבר את יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך, ימי חייך הימים, כל ימי חייך היליות, ותקמים
אומרים, ימי חייך הימים זהה, כל ימי חייך לך ביא לימות
הפטחים;

(ס' 32)

ט

ברוך שפטנו תורה לעמו ישראל, ברוך הוא.

(ס' 33)

ט

כַּגָּד אַרְכָּחָבָנִים דְּבָרָה תָּוָה -
אָחָד פָּסֶם,
אָחָד רְשָׁע,
אָחָד תְּמָם,
וְאָחָד שָׁאַיּוֹן יָזְעָ לְשָׁאֹל.

חַבָּס מָה הוּא אָוּרָה?

מִמְּחֻדָּזָת וּמִמְּתָקִים וּמִמְּשִׁפְטִים
אֲשֶׁר צָנָה יִאַלְקַעַן אֶתְכָּם?
וְאַף אַתָּה אָכָר לוֹ בְּמַלְכָות הַפְּסִחָה:
אֵין מִפְּטִירָנוּ אַמְרָה הַפְּסִחָה אַפְּיּוֹקָם.

רְשָׁע מָה הַזָּאת אָוּרָה?
מִמְּחֻבָּה הַזָּאת לְכָם?

לְכָם - וְלֹא לו.

וְלִפְנֵי שְׁחוֹצָא אֶת עַצְמוֹ מִן חַבָּל
כְּפָר בְּעָקָר.

וְאַף אַתָּה מִקְהָה אֶת שְׁנָיו נָאָמָר לוֹ:
בעבור זה עשה יי לְיִבְצָא תְּמִימָן מִמְּצָרִים.

לִי - וְלֹא לו. אל-תְּהִיא שָׁם, לְאַתְּה נָאָל.

(ס' 34)

ט

קְרִיְשָׁאָלָה בְּנֵה מַחְרָה לְאָמָר מָה הַעֲדָת
אַתְּה קָרְבָּן וְהַמְּשִׁפְטִים אֲשֶׁר צָנָה יִהְוָה אַלְקַעַן אֶתְכָּם: וְאַמְרָת לְבָנָךְ
עֲבָדָתֵינוּ לְפָרָעָה בְּמִצְרָיָם וְיַאֲזִיאָנוּ יִהְוָה מִמְּצָרִים בְּגַד תְּוָהָה
כְּדָבָר וְאַתְּה

וְהָה כְּזִרְבָּא אֶל-

הָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּנָה יְהֹוָה לְכָבֵד כִּאֶשֶׁר דָבָר וְיִגְרָאֵם אַתְּה הַעֲבָדָה הַזָּהָר
זֶה וְהָה כְּרִיְאָמָרְיוֹ אַלְקַעַן בְּנֵיכֶם מִתְּהִבְדֵּל הַזָּהָר הַזָּהָר: וְאַמְרָת לְבָנָךְ
זֶה חַיְּפָסָחָה הַזָּהָר לְאַשְׁר קָסָה עַל-בָּקָר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּגַד תְּוָהָה
אַתְּיַצְּרָרִים וְאַתְּיַבְּגָנִינוּ הַזָּהָר וְאַתְּה נָאָל:

ט

וְאֶת עַמְלָנוּ - אֲלֹו חֲבָנִים. כַּמֵּה שָׁגָגָר :

כָּבֵב

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֵאמֹר בָּא אֶל־פְּרֻעָה וְאֶמְرָתָךְ אֶלְיוֹן כִּי
שְׁלֹחַ אֶת־עַקְרִיב וַיַּעֲבֹדָנוּ: וְאֶת־יָמָן אֶתְּה לְשַׁלֵּחַ הַנָּה אֱנֹכִי נָגֵף אֶתְּךָ
כַּאֲשֶׁר־יָמָן: כְּלִגְבוֹלֶךָ בְּאֶפְרָדִים:

כָּז

עַל כָּל־אָרֶץ מְצָרִים וְגַח בְּכָל גּוֹבֵל מְצָרִים כִּי־בְּכָל מְאַד לְפָנָיו לֹא
הִיה כִּי אֶרְכָּה בְּמַהוּ וְאֶחָדוּ לֹא יְהִי־כֵן:

כָּז
נָתַן גְּשִׁמְתָּם בְּרֵד אֲשֶׁר לְחֻבּוֹת בְּאֶרְצָם: וְינַד גְּפָנִים
וְתַאֲגָתָם וְיִשְׁכַּד עַז גְּבוֹלָם:

כָּז

לְבָנָן גָּמְלִיאָל הִיה אָוֹמָר,
כָּל שְׁלֹא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֲלֹו בְּפִסְחָה
לֹא יַצֵּא יְהִי חֻבּוֹת,
וְאֶלְוָה:

פסח מצה ומדור

כָּז א.

כָּז

וַיֹּצְאָנוּ יְהִי מִמְּצָרִים לֹא עַל יְהִי מִלְאָךְ וְלֹא עַל יְהִי שְׂרָה
וְלֹא עַל יְהִי שְׁלִיחָה, אֶלָּא הַקְּרוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָבּוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ,
שְׁנָאָמָר וְעַבְרָתִי בְּאָרֶץ מִצְרָיִם פְּלִילָה הָהָה וְהַכִּיתִי בְּלֹבֶר
בְּאָרֶץ מִצְרָיִם מְאַדְם וְעַד בְּהַמָּה וּבְכָל אֱלֹהִי מִצְרָיִם אָעָשָׂה
שְׁפָטִים אָנָּי יְהִי; וְעַבְרָתִי בְּאָרֶץ מִצְרָיִם אָנָּי וְלֹא מִלְאָךְ,
וְהַכִּיתִי בְּלֹבֶר אָנָּי וְלֹא שְׁרָף, וּבְכָל אֱלֹהִי מִצְרָיִם אָעָשָׂה
שְׁפָטִים אָנָּי וְלֹא הַשְּׁלִיחָה, אָנָּי יְהִי אָנָּי הוּא וְלֹא אָחָר,

(חסן)

כָּז

הַעֲשָׂה קָנוּ נְשִׁים וְגַמְּתָה בְּפְרֻעָה, אָוֹתָה וּמוֹפְתִּים
בְּאֶרְמָת בְּנֵי קֶסֶם. הַמְּפָבָה בְּעַרְבָּתוֹ בְּלֹבֶרְיִם מִצְרָיִם. וַיָּזָא אָתָּה
עַמוֹּו יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחוֹרֹות עַלְמָם.

הַדְּגָם עַדְגָּם

כָּז

בְּגַלְעָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבְּוֹת עֲדָרִים פְּרִיקָנָנוּ. בְּלֹבֶרְיִם
הַרְגָּת, וּבְכָלָרְגָּת גָּאַלָּת, וּמִסּוּפָה בְּקָעָת, וּוּדְרִים טְבָעָת, וּדְרִים
הַעֲבָרָת. אַנְגָּלָה אַתְּרָה

כָּז

(צמ"ט י' ב') וְיָהִי בְּחֵץ הַלְּילָה וְהַכָּה כָּל בְּכָדָבָר בְּאָרֶץ מִצְרָיִם וְגַרְגָּרִים (בְּמִרְנֵי ח) כֵּי לֵי כָל בְּכָרָב [גוו'] בְּיָמָיו הַזָּהָר נְפָשָׁת מְלֵאָה
עַל־פְּנֵיכֶם מִתְּמִתָּת מִתְּמִתָּת [א] מִתְּמִתָּת הַלְּילָה הַזָּהָר תְּמִתָּת פְּתַת לְנַעַר הַזָּהָר אֶת אָמָר [ב'] :

דְּמָגָגָה סְגָגָה סְעָמָה

בשעת אמרת המכות מטיפוס מעט יין מן החוס על כל מכחה ומכה

כָּז

דָּם, צְפִירְדָּע, כְּנִים, עַדְובָּה,

דָּבָר, שְׁחִין, בְּרֵד, אַדְבָּה,

חַשְׁךָ, מִפְתַּ-בְּכּוֹדָות;

כְּבָבָה

כָּז

וַיָּקָרְאָ פְּרֻעָה לְמַשָּׁה וּלְאַהֲרֹן וְיָאָמַר הַעֲטִירוּ אֶל־יְהָוָה:
וַיָּסֶר הַצְּפְרֶדֶעִים מִפְנֵי וּמִעַמֵּי וְאַשְׁלִיחָה אֶת־הַלָּעָם וַיַּבְּחַר לְיְהָוָה:
וַיֹּאמֶר מַשָּׁה לְפְרֻעָה הַתְּפִאֵר עַלְיִי לְמַתִּיא אַעֲטִיר לְגַן וְלְעַבְרִיךְ
וְלְעַמְּלָה לְהַכְּרִית הַצְּפְרֶדֶעִים מִפְנֵי וּמִבְּתִיכְךָ רַק בְּזַאֲרַת שְׁאָרָה:
וַיֹּאמֶר לְמַחְרֵךְ וְיָאָמַר קְדַבְּרָה לְמַעַן תְּדַע כִּי־אָין כִּיהָנָה אֱלֹהִינוּ:

כְּבָבָה

כָּז

וְנַצְא מַשָּׁה מִעֵם פְּרֻעָה אֶל־הַחֵיר וְנוֹפְרֵשׁ כְּפָנָיו לְ

אֶל־יְהָוָה וְנַחֲדֵל הַקְּלוֹת וְהַבְּרָד וְמַטָּד לְאַיְמָנָה אֶרְצָה: וַיָּרָא פְרֻעָה לְ
כִּי־חַדְלֵל הַמְּטָר וְהַבְּרָד וְהַכְּלָת וְיִסְף לְחַטָּא וְיִכְבֶּד לְבָוּ הוּא וְדָרוֹן:
וְיִתְּהַזֵּק לְבָבָ פְּרֻעָה וְלֹא שְׁלֹחַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דָבָר יְהָנָה בְּיַדְךָ:

מַשָּׁה:

(ב' ז'

בָּרוּךְ אָתָּה יְהָנָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוּרָא פָּרִי הַגְּפָנִים:
בָּרוּךְ אָתָּה יְהָנָה מִקְדָּשָׁה
(הַשְּׁבָת וְזֶה) יִשְׂרָאֵל וְתַזְמִינִים:
בָּרוּךְ אָתָּה יְהָנָה גָּאֵל וְשָׁרָאֵל:
בָּרוּךְ אָתָּה יְהָנָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוּרָא פָּרִי הַגְּפָנִים:
בָּרוּךְ אָתָּה יְהָנָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קְדָשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנָה:
עַל אַבְכָּלָת מִצְוָה:
בָּרוּךְ אָתָּה יְהָנָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמּוֹצִיא לְחַם מִן קָרְבָּן:
בָּרוּךְ אָתָּה יְהָנָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קְדָשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנָה:
עַל אַבְכָּלָת מִצְוָה:
כָּז א.